

det er en række af de mærkesager, vi rent faktisk har i Fremskridtspartiet. Det handler bl.a. om, at vi i Fremskridtspartiet mener, at der skal være ensartet folkepension til alle uanset indtægt og formueforhold, herunder selvfølgelig også – men det hører ikke helt ind under det sociale system – at der ikke gives forskellig pension, alt efter om man nu er borgmester eller minister, eller om man er ganske almindelig lønmodtager. Der må være ensartet folkepension til alle.

Så mener vi, det er vigtigt, at man i langt højere grad lægger vægt på de faglige udtalelser, der ligger om personen, når man skal træffe afgørelse om, hvilket pensionstrin man skal indplacere personen på. Vi ser en række groteske eksempler specielt i de her dage, hvor personer har været til en stribe undersøgelser, og alle steder, hvor de bliver undersøgt, får de at vide, at de er 100 pct. uarbejdsdygtige. Når man så går hen og søger sin pension, sidder der nogle mennesker bag et skrivebord, der aldrig har set personen. De har aldrig set personen, de har aldrig talt med personen, de aner ikke, hvem det er, de taler om, bortset fra et personnummer på papiret. De sidder med fem eller seks stykker papir, hvor der på alle står: 100 pct. uarbejdsdygtig. Så stabler de papirerne og siger: Nej, vi synes kun, det er 50 pct.

Det sidder man i ramme alvor ude i den offentlige forvaltning og gør, og vi kan i Fremskridtspartiet ikke forstå, hvordan man kan nå frem til den konklusion, når alle, der har forstand på det, når alle, der har set personen, siger: Vedkommende er 100 pct. uarbejdsdygtig og skal have den højeste pension. Alligevel sidder man bag et skrivebord og siger: Ja, men budgetterne og budgetrammerne, og vi kan ikke tåle, at der er så mange, der er på den høje sats, for det er jo dyrt, og det har vi ikke råd til. Og så skærer man igennem og siger: Vedkommende er kun 50 pct. uarbejdsdygtig.

Det kan vi ikke forstå. Derfor er det vores opfattelse, at man burde lægge meget større vægt på de faglige udtalelser, der ligger til grund ved en pensionsansøgning.

Så er det også vores opfattelse, at vi bør ændre i lovgivningen, så førtidspension også er mulig, selv om sygdommen ikke er på den officielle liste over de såkaldt anerkendte sygdomme. Det kan jo ikke være rigtigt, at fordi man har en sygdom, som de offentlige myndigheder ikke har opdaget endnu, kan man ikke få nogen former for pension, selv om man er 100 pct. uarbejdsdygtig.

Det er selvfølgelig klart utilfredsstillende. Derfor må kriteriet være, at i alle tilfælde skal der være tale om, at det kriterium, man tager fat i, er, hvorvidt personen er uarbejdsdygtig eller ej, mere end om det er en sygdom, som tilfældigvis står på en liste i en tilfældig forvaltning.

Her er vi igen glade for, at forslaget kommer tilbage til udvalget. Vi har nogle nye spørgsmål, og vi har også en række ændringsforslag, når vi taler om lovforslag nr. L 231. Vi synes, at L 231 er et skridt i den rigtige retning; alt andet lige synes vi, at det er et godt forslag. Vi støtter, at kompetencen lægges ud, men det løser som sagt ikke alle de problemstillinger, som vi i Fremskridtspartiet igennem årene har gjort opmærksom på, og derfor vil vi prøve her i tillægsbetænkningen at få gjort rede for nogle af de ting.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal her meddele, at det er min hensigt at lave middagspause. Det bliver omkring kl. 18.00, og så vil alle næsten også kunne regne ud, at der først bliver afstemninger efter middagspausen, som vil vare omkring 1 time.

Villy Søvnal (SF):

Fra SF's side har vi tidligere givet udtryk for, at vi havde et ønske om en langt mere ambitiøs reform end blot en revision af bistandsloven. Vi synes, det er ærgerligt, og vi synes, det er uambitiøst, at vi ikke i langt højere grad får diskuteret de problemer, der er i bunden af vores samfund, end tilfældet er.

Det, der sker nu, er, at den tidligere bistandslov afløses af tre nye love: Lov om retssikkerhed og administration, lov om social service og lov om aktiv socialpolitik.

Jeg skal ikke sige så meget om lov om retssikkerhed og administration. Den indeholder efter vores opfattelse fremskridt. Det bliver klarlagt, hvad der er god sagsbehandling. Det bliver klarlagt, at man skal svare borgerne, når de henvender sig. Og endelig synes vi, det er vigtigt, at også den faglige organisation, nemlig FT1, der organiserer dem, der arbejder med bistandslovens område, bliver repræsenteret i de lokale udvalg, på samme måde som der er åbnet for, at brugerne kan få repræsentation.

Det næste lovforslag, lovforslaget om social administration, er dér, man vil finde de største SF-fingeraftryk. Vi har været optaget af underforhandlingerne at lukke nogle af de huller, vi har i den nuværende bistandslov. Jeg skal nævne fem.